УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Датум: 10. 12. 2012.

ИЗВЕШТАЈ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ, КАНДИДАТА И МЕНТОРА ЗА ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
Датум и орган који је именовао комисију 14. 11. 2012. Наставно-научно веће Филолошког факултета Зниверзитета у Београду Одлуком бр. 2620/1, од 19. 11. 2012. Научно-наставног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду образована је комисија за оцену подобности докторанта Милоша Константиновића 2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назив уже научне области за коју је изабран у звање, датум избора у звање и назива факултета, установе у којој је члан комисије запослен: 1. Др Мирјана Детелић, научни саветник (од 2003), Народна књижевност, Балканолошки институт САНУ, 2. Др Снежана Самарџија, редовни професор (од 2005), Народна књижевност, Филолошки факултет Универзитета у Београду (ментор при изради ове дисертације), 3. Др Бошко Сувајџић, ванредни професор (од 2010), Народна књижевност, Филолошки факултет Универзитета у Београду
II БИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
Милош Константиновић, рођен 24. 07. 1963. у Београду, похађао је средњу школу у Паризу (Lycée Janson de Sally), а матурирао је у Београду, енглески и француски језик, преводилачки смер. На Катедру за општу књижевност и теорију књижевности Филолошког факултета Универзитета у Београду уписао се школске 1981/1982., а дипломирао је 1992, са просечном оценом 9,00 (девет) и оценом 9, 00 на дипломском испиту. На докторске студије Филолошког факултета у Београду уписао се 2008. Кандидат је уз пријаву теме за израду докторске дисертације навео и следеће податке. Студијски је боравио у САД, током средњошколског образовања, у оквиру француско-америчке размене. Био је професор француске књижевности у Француској гимназији у Београду (1994-1999), у оквиру Амбасаде Француске, под ингеренцијом француског Министарства просвете. Као генерални секретар Стрељачког савеза СЦГ (2001-2004), у мандату од 2001, био је члан Олимпијског комитета СЦГ. Обављао је послове уредника за међународну сарадњу новинске агенције Танјуг (2009-2011). Члан је Удружења преводилаца Србије, а од 2007. као преводилац је у статусу слободног уметника. Од 2010. председник је Удружења књижевних преводилаца Србије и члан редакције часописа „Мостови“, Удружења књижевних преводилаца. Учествовао у раду Конгреса ПЕН у Београду 2011, у преводилачкој секцији ПЕН-а.
III БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА
Према подацима које је кандидат навео уз пријаву теме: 1986. Превод књиге Цветана Тодорова, *Поетика*, (издавач „Филип Вишњић□ □), из области теорије књижевности (са француског). Ово дело је део обавезне литературе на студију опште књижевности. 1988, учествовао у објављивању сабраних дела Данила Киша , превод његових текстова писаних на француском. 1989, *Антологија изабране француске приповетке*, (са Р. Константиновић, Ј. Новаковић, М. Шафарик, И.

Павловић, Ј. Јелић, Ј. Барић-Јеремић) издавач Братство-Јединство, Нови Сад.
2001. Цветан Тодоров, *Поетика*, ново издање (издавач Плато).
2005. М. Еме, *Изабране приповетке* , (превод и поговор), Паидеиа.
2005. *Изабране песме Салаха Стетијеа*, Меридијани.
2006. Салах Стетије, *Огледано у води*, песме, Смедеревска песничка јесен.
2008. М. Еме, *Приче мачка који чучи на грани* (у штампи, око 180 стр, Паидеиа). Такође илустратор овог издања.
2008. *Витез од Олмеда*, Лопе де Вега, редакција Албера Камија, драма, Паидеиа.
2009. Ле Клезио, *Онича*, роман, (превод и поговор, ИПС).
2009. Ле Клезио, *Уранија*, роман, (превод и поговор, ИПС).
2010. Илустровани Дон Кихот, Зборник Фид, Филолошки факултет Београд.
2011. Жак Казот, *Заљубљени ђаво*, роман, (превод и поговор, Моно и Мањана).
2011. *Лаицитети без граница* Жан Боберо и Мишлин Мило; превод Миодраг Марковић (поглавље I-IV), Милош Константиновић (V-VI) (издавач Карпош, Лозница)
2012. *Превођење шатровачког*, Мостови, часопис Удружења књижевних преводилаца Србије
2012. *Рајски језик Вавилонске куле*, Мостови
2012. Le prisonnier de la rose et autres poémes, Драган Колунџија, превод на француски језик (издавач Смедеревска песничка јесен)
2012. Scène, origine, Ристо Василевски, превод на француски језик (издавач Матица македонска, Скопје – Арка, Смедерево)

IV ОЦЕНА ДА ЈЕ КАНДИДАТ ПОДОБАН ДА РАДИ ДИСЕРТАЦИЈУ

Увидом у биографију и библиографију кандидата, комисија сматра да кандидат **Милош Константиновић** испуњава све услове за израду докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора је предложен/а др Снежана Самарџија, редовни професор, Филолошког факултета у Београду, Катедра за српску књижевност са јужнословенским књижевностима.

Библиографија ментора са најмање 5 јединица релевантних за област из које се ради докторска дисертација.

I Монографије

1. *Антологија епских народних песама,* Народна књига, Алфа, Библиотека Антологија српске књижевности, књ. 3, Београд, 2001, 749 стр. (избор, приређивање, поговор, напомене: 5-148, 687-746).
2. *Увод у усмену књижевност*, Народна књига, Алфа, Београд, 2007. (објављено 2008.)
3. *Биографије епских јунака*, Друштво за српски језик и књижевност, Чигоја штампа, Београд, 2008.

II Студије

1. Рад Ватрослава Јагића на изучавању српскохрватске народне епике, *Књижевна историја*, Београд, 63, 1984: 375-437
2. Улога ретроспективе у српској усменој епици*, Књижевна историја*, 100, 1997: 413-427;
3. Трагом историје у српским „јуначким пјесмама“, поговор у књизи: Ј. Деретић, *Српска народна епика,* Филип Вишњић, Београд, 2000: 353-369;
4. Типови и улога коментара у епском приповедању, у: *Коментар и приповедање,* Београд, 2000: 19-60;
5. Морфологија двобоја и бојева у епској народној поезији*, Књижевна историја*, Београд, XXXIV, 118, 2002 (објављено 2003): 267-292;
6. Трансформација епског модела у Милијиној песми о женидби Максима Црнојевића, *Зборник Матице српске за књижевност и језик,* Нови Сад, 49, 3, 2001 (објављено 2003): 331-352;
7. Функција алузије у процесу стварања и прихватања епске песме, *Годишњак Катедре за за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*, бр. 3, Београд, 2007, (објављено 2008): 213- 237;
8. Из Мајдана чисто сребрнога, у зборнику *Ликови усмене књижевности*, Српско усмено стваралаштво, књ. 6, Институт за књижевност и уметност, Београд, 2010: 121-146.

Комисија сматра да Кликните да бисте почели унос текста.**испуњава све услове за ментора ове докторске дисертације за област** Кликните да бисте почели унос текста.

VI ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ:

1. формулације назива тезе :
Функција географских имена у „јуначким пјесма“ Тешана Подруговића

2. предмета (проблема) истраживања

Опис теме:

Комисија закључује да је предложени предмет истраживања својом сложеношћу, актуелношћу и значајем у областима дисертације.

3. Библиографија прелиминарних истраживања

Кандидат је предложио библиографију извора и литературе, релевантне за истраживање ове теме. Овде водимо јединице најзначајније за истраживање:

Збирке

Богишић, Валтазар. *Народне пјесме из старијих највише приморских записа*, Београд, 1878, Горњи Милановац: ЛИО, 2003.[2]

Герхард Геземан, *Ерлангенски рукопис старих српскохрватских народних песама,* Сремски Карловци, 1925.

Епске народне песме у „Летопису Матице српске“, пр. М. Матицки, Нови Сад – Београд: Матица српска – Институт за књижевност и уметност, 1983.

Народне песме у „Вили“, пр. М. Матицки, Нови Сад – Београд: Матица српска – Институт за књижевност и уметност, 1985.

Народне песме у српској периодици до 1864 , пр. М.Р и М. Матицки, Нови Сад – Београд: Матица српска – Институт за књижевност и уметност, 2007.

Народне песме у „Српско-далматинском магазину“, пр. М. Радевић и М. Матицки, Нови Сад – Београд: Матица српска – Институт за књижевност и уметност, 2010.

Милутиновић Сарајлија, Сима. *Пјеванија црногорска и херцеговачка*, пр. Д. Аранитовић, Никшић: НИП Универзитетска ријеч, 1990.

Пантић, Мирослав. *Народне песме у записима XV-XVIII века*, антологија, избор и предговор др Мирослав Пантић, друго издање, Београд: Просвета, 2002.

Косовска битка у усменој поезији, пр. Соња Петровић, Београд: Гутенбергова галаксија, 2001.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, II, Сабрана дела Вука Караџића, књ. V, пр. Р. Пешић, Београд: Просвета, 1988.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, III, Сабрана дела Вука Караџића, књ. VI, пр. Р. Самарџић, Београд: Просвета, 1988.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, IV, Сабрана дела Вука Караџића, књига VII, пр. Љ. Зуковић, Београд: Просвета, 1988.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, VI, пр. Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1899.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, VII, пр Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1900.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, VIII, пр. Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1900.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, IX, пр. Љ. Стојановић, Биоград: Државно издање, 1902.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, из необјављених рукописа Вука Стеф. Караџића, II, пр. Ж. Младеновић и В. Недић, Београд: Српска академија наука и уметности, 1974.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, из необјављених рукописа Вука Стеф. Караџића, III, пр. Ж. Младеновић и В. Недић, Београд: Српска академија наука и уметности, 1974.

Стефановић Караџић, Вук. *Српске народне пјесме*, из необјављених рукописа Вука Стеф. Караџића, IV, пр. Ж. Младеновић и В. Недић, Београд: Српска академија наука и уметности, 1974.

Hö rmann, Kosta. *Narodne pjesme Muslimana u Bosni i Hercegovini,* I-II, pr. Đ. Buturović, Sarajevo: Svjetlost, 1990.[2]

Литература

Bahtin, Mihail. *O romanu*, preveo s ruskog Aleksandar Badnajrević, Nolit, Beograd, 1989.

Бојановски, Иво. *Римска цеста Нарона-Леусиниум као примјер саобраћајног континента*, Годишњак, књ. 10. Центар за балканолошка испитивања. Академија наука БиХ, 1973, стр. 137-187.

Bojanovski, Ivo. *Rimska cesta dolinom Bosne i njezina topografija*. Radovi simpozijuma *Srednjevekovna Bosna i evropska kultura,* knj.3, 1973: 393-414.

Bošković-Stulli, Maja. *Usmena književnost nekad i danas*. Beograd: Prosveta, 1983.

Браун, Максимилијан. *Српскохрватска јуначка песма*, Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, Београд – Нови Сад, 2004.

Ван Генеп, Арнолд. *Обреди прелаза*, систематско изучавање ритуала, с француског превела Јелена Лома, Београд: Српска књижевна задруга, 2005.

Гароња-Радованац, Славица. *Српско усмено поетско наслеђе Војне Крајине*: у записима 18, 19. и 20. века, Чигоја штампа, Београд, 2008.

Геземан, Герхард. *Студије о јужнословенској народној епици*. превео с немачког Томислав Бекић, Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, Београд – Нови Сад, 2002.

Делић, Лидија. *Живот епске песме*, Женидба краља Вукашина у кругу варијаната, Завод за уџбенике, Београд, 2006.

Деретић, Јован. *Српска народна епика*, Београд: Филип Вишњић, 2000.

Деретић, Јован. *Огледи о српској књижевности*. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2007.

Детелић, Мирјана. *Митски простор и епика,* Београд: Српска академија наука и уметности – ауторска издавачка задруга "Досије", 1992.

Детелић, Мирјана. *Урок и невеста – поетика епске формуле*, Београд: Српска академија наука и уметности – Балканолошки институт – Универзитет у Крагујевцу – Центар за научна истраживања, 1996.

Detelić, Mirjana & Marija Ilić. *Beli grad: poreklo epske formule i slovenskog toponima*. Beograd: Srpska akademija nauka i umetnosti – Balkanološki institut SANU, 2006.

Detelić, Mirjana. *Epski gradovi. Leksikon*, Beograd: SANU, Balkanološki institute, институт 2007.

Димитријевић, Сергије Дубровачки каравани у Јужној Србији у седаманаестом веку. Београд: Научно дело, 1958.

Елијаде, Мирча. *Свето и профано*, с француског превео З. Стојановић, предговор С. Марић, Књижевна заједница Новог Сада, Нови Сад, 1986.

Жирмунский, Виктор. *Эпическое творчество славянских народов и проблемы сравнительного изучения эпоса*, Издательство Академии наук СССР, Москва, 1958.

Иванов, Вячеслав Всеволодович – Топоров, Владимир Николаевич. С*лавянские языковые моделирующие системы,* Москва: Наука, 1965.

Jakobson & Bogatirjov 1971 – Jakobson, Roman & Pjotr Bogatirjov. „Folklor kao naročit oblik stvaralaštva“ *Usmena književnost:* izbor studija i ogleda, priredila dr Maja Bošković Stulli, Zagreb: Školska knjiga, 1971.

Клеут, Марија. *Иван Сењанин у српскохрватским усменим песмама,* Матица српска, Нови Сад, 1987.

Кољевић, Светозар. *Наш јуначки еп*, Нолит: Београд, 1974.

Кољевић, Светозар. *Постање епа*. Нови Сад: Српска академија наука и уметности, Огранак у Новом Саду, 1998.

Кравцов, Николай Иванович. *Сербскохорватский эпос*, Наука, Москва, 1985.

Krstić, Branislav. *Indeks motiva narodnih pesama balkanskih Slovena*, Srpska akademija nauka i umetnosti, Beograd, 1984.

Meletinski, Eleazar. *Poetika mita*. preveo Jovan Janićijević, Nolit, Beograd, b.g.

Милошевић-Ђорђевић, Нада. *Заједничка тематско-сижејна основа српскохрватских неисторијских епских песама и прозне традиције*, Београд: Филолошки факултет, 1971.

Милошевић Ђорђевић, Нада. *Казивати редом*: прилози проучавању Вукове поетике усменог стварања, Београд: Рад – КПЗ Србије, 2002.

Милошевић-Ђорђевић, Нада. *Радост препознавања*, Нови Сад: Матица српска, 2011.

Михаљчић, Раде. *Јунаци косовске легенде*. Београд: Београдски издавачко-графички завод, 1989.

Недељковић, Миле. *Годишњи обичаји у Срба*. Београд: „Вук Караџић“, 1990.

Недић, Владан. *Вукови певачи*. Београд: Рад, 1990.

Новаковић, Стојан. *Историја и традиција*, изабрани радови, приредио Сима Ћирковић, Београд: Српска књижевна задруга, 1982.

Pavlović, Miodrag. *Obredno i govorno delo*. Beograd – Priština: Prosveta – Jedinstvo, 1986.

Pasalic, Esad .Anticka naselja i komunikacije u Bosni Hercegovini. Sarajevo: Zemaljski muzej, 1960.

Петковић, Данијела. *Типологија епских песама о женидби јунака*, Београд: Чигоја штампа, 2008.

Петровић, Соња. *Косовска битка у усменој поезији*, приредила Соња Петровић, Гутенбергова галаксија, Београд 2001.

Пешикан-Љуштановић, Љиљана. *Змај Деспот Вук – мит, историја, песма*, Матица српска, Нови Сад, 2002.

Пешикан-Љуштановић, Љиљана. *Станаја село запали*, Дневник, Нови Сад, 2007.

Pešić, Radmila – Milošević-Đorđević, Nada. *Narodna književnost*. Beograd: Vuk Karadžić, 1995, 2011.[3]

Путилов, Борис Николаевич. *Русский и южнославянский героический эпос.* Москва: Наука, 1971.

Путилов, Борис Николаевич. Епска географија и топонимика, у књизи: Јуначки еп Црногораца. Титоград: Универзитетска ријеч – Побједа, 1985.

Riker, Pol. *Vreme i priča*. prvi tom, prevele s francuskog Slavica Miletić i Ana Moralić, Sremski Karlovci – Novi Sad: Izdavačka knjižarnica Zorana Stojanovića, 1993.

Самарџија, Снежана. *Увод у усмену књижевност*, Народна књига – Алфа, Београд, 2007.

Самарџија, Снежана. *Биографије епских јунака*, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2008.

Серенсен, Асмус. *Прилог историји развоја српског јуначког песништва*, превео с немачког Т. Бекић, Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, Београд – Нови Сад 1999.

Skrivanic, Gavro. *Roman Roads and Settlements in the Balkans An historical Geography of the Balkans*, 1977:114-145.

Словенска митологија, редактори Светлана М. Толстој и Љубинко Раденковић, Zepter Book World, Београд, 2001.

Сувајџић, Бошко. *Јунаци и маске,* тумачења српске усмене епике. Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2005.

Сувајџић, Бошко. *Иларион Руварац и народна књижевност,* Институт за књижевност и уметност – Друштво за српски језик и књижевност Србије, Београд, 2007.

Truhelka, Ćiro. Rimska cesta u Kotoru Srebrničkom, Glasnik Zemaljskog muzeja Bosne I Hercegovine, 1981: 239-245

Чајкановић, Веселин. *Студије из српске религије и фолклора* 1925–1942, I-V, пр. В. Ђурић, Српска књижевна задруга – Београдски издавачко-графички завод – Просвета – Партенон М. А. М, Београд, 1994.

Шмаус, Алојз. *Студије о јужнословенској народној епици*, превео с немачког Т. Бекић, Београд – Нови Сад: Завод за уџбенике и наставна средства – Вукова задужбина – Матица српска, 2011.

4. Циљеви истраживања

Циљеви

Истраживање удела реалног, географског простора у структури епске песме и стваралачких простора које изграђени епски модели остављају усменим певачима при стилизацији грађе. Детаљније осветљавање процеса епске стилизације и поетичких законитости усмене епике.

Хипотезе

Фонд традиције, њени архаични слојеви, нивои формулативности и жанровски механизми представљају збир заједничких знања одређеног колектива. Приликом стварања епске песме појединац је увек условљен тим знањем, али се не могу занемарити ни лични афинитет, ни искуство певача/казивача. Стваралачки чин у усменој комуникацији подразумева интеракцију између наслеђених образаца и тренутка импровизације. Догађаји који су општепознати и препознају се као успомене на националну прошлост имају другачији статус у односу на локална и временски ближа збивања и јунаке. При стилизацији се, самим тим, нужно модификују и структурни елементи епске песме, док је категорија простора и географских реалија истовремено и део технике спевавања и сегмент помоћу којег се истиче уверљивост епске обраде. Како колектив увек процењује вредност усменог дела и умешност певача, степен реалистичности се повећава и добија посебне функције при грађењу епских ситуација и биографија „средњих“ (и „новијих“) епских времена. Део нових сигнала, повезаних са географским именима, може укључити и значења повезана са архаичном подлогом, што ће се овом приликом детаљно истражити. С друге стране, таква сведочења из перспективе законитости епске стилизације, одражавају и својеврсну културну историју одређеног поднебља. Поређења међу варијантама истог певача и различитих усмених стваралаца могу боље осветлити вишеслојност традиције, путеве генезе модела и епску технику, као и сложеност релације индивидуално/колективно у усменој књижевности.

5. Очекивани резултати

Рад ће резимирати досадашњу дугу и значајну историју проучавање географских имена у приступима епу (на тлу Балкана, али у светској књижевности, не само код Хомера, већ и песника Гилгамеша, Калевале, Деде Коркута, Беовулфа). Књижевноисторијски осврт посебно ће обухватити изучавања ових питања на материјалу српских епских песама, почев од Вука, преко И. Руварца и приступа из 19. века до изучавања епског простора и репертоара епских певача у радовима Г. Геземана, А. Шмауса, Т. Р. Ђорђевића, В. Латковића, В. Недића, С. Матића, А. Ломе, М. Детелић. Анализа сваке појединачне епске песме Тешана Подруговића обихватиће и релевантне варијанте из других збирки. Успостављаће се везе географских имена и топонима, споменутих у песмама, са досадашњим проучавањем категорије простора у епском систему, као и у односу на шири комплекс српске и балканске традиције. Анализа текста појединачних песама биће најближа англосаксонском схватању close reading Ричардса или explication de texte Лансона. Очекује се да ће такав приступ употпунити сазнања о поетици епског система, о стварању, значењу и функционисању формула, као и о другим процесима стилизације.

6. План рада

Области и проблеми истраживања биће груписани у неколико целина, од најопштијих књижевноисторијских и теоријских питања изучавања епске поезије, ка анализи појединачних песама и кругова њихових варијаната из различитог времена бележења:

I Књижевноисторијски осврт на изучавања категорије простора и географских реалија у епу

II Истраживања географије српске усмене епике

III Репертоар Тешана Подруговића у контексту старијих записа и збирки из 19. века

1. Песме „на међи“. Тешанов Марко. Косовски јунаци. Хајдуци и ускоци. Јуначке женидбе.
2. Путовања епских јунака и караванске трасе на балканском простору.
3. Архаична подлога, историја и искуство певача
4. Лађен град и процеси симболизације географских појмова

IV Функције географских имена и појмова у усменој стилизацији

1. Захтеви жанра и природа епске објективност
2. Експлицитна и имплицитна веродостојност
3. Аутобиографски детаљи у нивоима формулативности
4. Географска имена у поетичком систему, традицији и културно-историјским сведочанствима

V Удео Тешановог репертоара у одредницама Вуковог *Рјечника*

VI Закључна разматрања

Списак извора и литературе

7. Методе истраживања

Ради потпунијег сагледавања проблема биће примењен мултидисциплинаран приступ. Резултати теорије књижевности и науке о народној књижевности, структурално-семиотички и компаративни методи истраживања слојева и особености уметничког дела које припада фолклорном фонду биће повезани са резултатима етнологије, антропологије, реконструкције митолошког система, историје, историјске географије и културне историје.

VII ЗАКЉУЧАК СА ОБРАЗЛОЖЕНОМ ОЦЕНОМ О ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

На значај одабране теме указује већ чињеница да је локализација радње једна од битних законитости епске технике, по чему се овај род усмене уметности речи, између осталог, разликује од лирско-епских врста, као и од приповедних форми. Прецизирање просторних координата учествује у детаљнијем представљању епских сукоба, а органски је члан епске стилизације чак и онда када се опевани догађај/јунак удаљава од историјске подлоге, када су доминантни анахронизми и анатопизми или се епизоде смештају у просторе који се не могу поуздано открити ни на старим географским мапама. С друге стране епско прецизирање локалитета сугерише и тип дистанце, односно тежњу ка веродостојном приказивању даље и ближе историје, збивања значајних за ширу заједницу и локално окружење. Дискретно или наглашено и категорије простора, географске реалије и топоними учествују у својеврсном „објективном“ стилу епског приказивања, мада се никада не може неутралисати пристрасност певача/казивача и аудиторијума (јер би, у противном, нестали и услови за стварање, вредновање, преношење епске песме). Опредељење за репертоар Тешана Подруговића (и кругове варијаната око тих песама) није руковођено само естетским дометима, већ и веома разноврсном организацијом просторних одредница у Тешановим стилизацијама. Могуће је уочити различите семантичке валере, који указују и на

типове епског простора и на снагу жанровских законитости и на удео даровитог појединца у епским обрадама фабуларног материјала. Тако се догађаји о којима Тешан пева смештају у географске „тачке“: 1) које су прошле сложене процесе симболизације (Дунав, Будим, Стамбол, али и Косово); 2) укључују и архаични комплекс значења и конкретизацију области (нпр. Приморје); 3) које се везују за епска имена (од Прилепа Марко, Ђурђе Смедеревац, Сењанин Тадија); 4) подразумевају центре средњовековне српске државе (Призрен, Вучитрн) и њене везе са другим државама (Бугарска, Мађарска, Млетачка република, Дубровачка република); 5) радња се одвија и у просторима неутврдиве убикације (Лађан); 6) локалитети се максимално прецизирају (нпр. правац кретњањ: Сава, Митровица − Рисан; Зворник, Гласинац, Прача, Јабука, Загорје, Чемерно, Врбица, Церница, Корита, Кобиља глава, Рудине; раскрснице путева: Ниш – Шибеник – Берат); 7) апстрахују се просторне одреднице, неутралишу или је локализација потпуно пригушена у складу са жанровским нормама (Вук, СНП III, 19). Поређења варијаната у ужем смислу и конструкције модела (нпр. типови женидбе; двобоји) детаљније ће осветлити поетичке законитости усмене епике и њених односа према другим песничким формама. С друге стране, удео реалија и непосредног искуства певача, и када су стилизовани према жанровским законитостима, даће потпунији увид у динамичне процесе међу слојевима традиције, паганским и христијанизованим сегменатима, повезаним са чиниоцима културно-историјског контекста, који може обухватити различите елементе (од сећања на територије државних граница, преко траса и мрежа путева до заборављених средишта економског и политичког живота).

На основу наведених података о кандидату, Комисија констатује да је Милош Константиновић подобан за израду докторске дисертације

На основу постављених циљева и очекиваних резултата, Комисија констатује да је предложена тема подобна за израду докторске дисертације из области историје и поетике народне књижевности

На основу наведених података о предложеном ментору, Комисија констатује да је др
подобан/на за ментора предложене докторске дисертације.

На основу изнетог, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да донесе позитивне оцене о подобности кандидата **Милоша Константиновића** и предложене теме докторске дисертације *Функција географских имена у „јуначким пјесма“ Тешана Подруговића,* а да се за ментора именује др Снежана Самарџија, редовни професор Филолошког факултета у Београду.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Мирјана Детелић, научни саветник,
Балканолошки институт САНУ

Др Снежана Самарџија, редовни професор, (ментор),
Филолошки факултет, Универзитет у Београду

Др Бошко Сувајџић, ванредни професор,
Филолошки факултет, Универзитет у Београду